

aby przed żadną z osób niepełnosprawnych mury naszych uczelni nie były zamknięte. Dzięki współpracy w ramach Porozumienia lepiej rozumiemy, co jest naszym celem oraz że ten cel jest wspólny.

Po trzecie, współpraca w większej grupie wymaga zdecydowanie większej samokontroli oraz rozwijania w sobie umiejętności komunikacyjnych, jak i negocjacyjnych, znaczy zatem pracę nad samym sobą. Podpisany dokument jest tylko formułą prawną, aby doszło do rzeczywistego porozumienia, czyli wspólnych działań, nie rzadko trzeba zrezygnować ze swego pomysłu, czasami trzeba więcej dać niż wziąć, czasami trzeba zamiast myśleć o interesie własnej uczelni pomyśleć też o interesie innej uczelni, bowiem za tym interesem kryją się konkretni studenci, dla których to wszystko robimy.

Po czwarte, Porozumienie pozwala pokazać naszym studentom, że mimo wielu różnic i odmiennych interesów ludzie mogą się dogadywać i wspólnie realizować jeden cel. Tutaj Porozumienie odsłania swe wychowawcze oblicze. Jest świetnym przykładem zasady, że w jedności nasza siła.

Pierwsze Porozumienie podpisane przez trzy uczelnie pozwoliło nam efektywniej współpracować na rzecz studentów niepełnosprawnych, zaś to kwietniowe,

podpisane już przez pięć uczelni, mam nadzieję, ujawni swą w pełni twórczą moc, czego pierwszym dowodem jest przekształcenie się zeszłorocznego Dnia Integracji w tegoroczne Dni Integracji przygotowane przez współpracującą ze sobą grupę pełnomocników.

Przyszłość

Z listu przesłanego przez Rektora UJ Prof. dr hab. K. Musioła, a odczytanego przez przedstawiciela Biura ds. ON UJ po podpisaniu porozumienia przez rektorów pięciu uczelni, wynika, że uczelnia ta poważnie rozważa przystąpienie do naszego porozumienia, podobnie zresztą jak Krakowska Akademia im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego.

Im więcej uczelni przystąpi w Krakowie do tego Porozumienia, tym szybciej uda nam się wspólnie przygotować szkoły wyższe dla potrzeb studentów niepełnosprawnych, nie możemy tylko zapomnieć o tym, że nasz cel jest wspólny oraz że nasza siła tkwi w dialogu i w akceptacji odmienności każdej z uczelni.

Prof. UEK dr hab. Janina Filek
Pełnomocnik Rektora UEK
ds. Osób Niepełnosprawnych

Projekt DARE

DARE to akronim od nazwy projektu Disability Awareness – A New Challenge for Employees (Świadomość niepełnosprawności – nowe wyzwanie dla pracowników). Projekt ten zyskał aprobatę Komisji Europejskiej w 2007 roku i jest finansowany w ramach programu Lifelong Learning (Uczenie się przez całe życie). Jego pracami kieruje Uniwersytet Jagielloński, a wśród partnerów znajdują się Uniwersytet w Padwie oraz zajmujące się wspieraniem osób niepełnosprawnych organizacje: brytyjska Learning Differences LTD, bułgarska Euroinform LTD i hiszpańska Fepamic

Idea projektu zrodziła się z zaobserwowanej potrzeby zwiększania świadomości niepełnosprawności wśród kadry akademickiej i pracowników administracji publicznej. Założenia projektu wiążą się także

z rozszerzaniem zarówno dostępu do edukacji, jak i do ogólnie pojętego życia społecznego – poprzez łamanie stereotypów, likwidację barier mentalnych, poprawę wizerunku osób niepełnosprawnych. Realizacja założonych celów odbywa się głównie poprzez interaktywne szkolenia, przygotowane z myślą o kadrze akademickiej i administracyjnej.

Dzięki ciekawemu programowi szkoleń, Projekt DARE promuje i przekazuje uczestnikom najświeższą

wiedzę, weryfikując ich dotychczasowe opinie oraz sposoby postępowania wobec niepełnosprawnych studentów czy klientów. W materiałach szkoleniowych zawarte zostały nie tylko informacje o rodzajach i konsekwencjach niepełnosprawności, ale głównie praktyczne wskazówki dotyczące sposobów przełamywania barier, skutecznych strategii nauczania oraz udzielania adekwatnego wsparcia osobom z różnymi rodzajami niepełnosprawności. Szkolenia mają charakter multimedialny, program treningu zawiera liczne filmy dydaktyczne i prezentacje, a realizowane ćwiczenia pobudzają aktywność uczestników i zachęcają do refleksji.

Nad wysoką jakością powstających materiałów od początku trwania projektu czuwa Quality Management Group (Grupa Zarządzająca Jakością), złożona z europejskich ekspertów, posiadających wieloletnie doświadczenie w różnych obszarach kształcenia oraz w zakresie nowoczesnego podejścia do niepełnosprawności. Opracowane materiały mają charakter uniwersalny, dzięki czemu analogiczne szkolenia odbywają się już na terenie krajów partnerskich: we Włoszech, Hiszpanii oraz Bułgarii.

W Krakowie dotychczas przeprowadzone zostały cztery szkolenia – dla nauczycieli akademickich i pracowników administracyjnych UJ. Duże zainteresowanie oraz otwartość i ciekawość uczestników potwierdziły zasadność i potrzebę realizacji tego typu przedsięwzięć. Ponadto obserwacja warsztatów, wypowiedzi uczestników oraz wnioski trenera pozwoliły na udoskonalenie programu oraz maksymalne dostosowanie do istniejących potrzeb jego ostatecznej wersji.

Planowana konferencja oraz kolejne szkolenia będą sukcesywnie promowały ideę nowoczesnego podejścia

do niepełnosprawności wśród coraz szerszego grona pracowników uczelni, co mamy nadzieję wpłynie pozytywnie zarówno na dostęp do edukacji na poziomie wyższym, jak i na wzrost jakości kształcenia obecnych i przyszłych studentów niepełnosprawnych.

Szczegółowe informacje na temat projektu oraz aktualnie prowadzonych działań można znaleźć na stronie internetowej www.dareproject.eu oraz bezpośrednio u koordynatora projektu – w Biurze ds. Osób Niepełnosprawnych UJ.

Jadwiga Bobeł

Gala „Kraków bez barier”

W 2007 roku Kraków jako drugie miasto, po Warszawie, dołączył do kampanii „Polska bez Barier”. Jej celem jest poprawa dostępności budynków oraz przestrzeni publicznej dla wszystkich użytkowników, niezależnie od stopnia ich sprawności

W ramach kampanii realizowany jest konkurs „Kraków bez barier” na najlepiej dostosowane do potrzeb osób niepełnosprawnych budynki i przestrzeń publiczną. Organizatorem konkursu jest Stowarzyszenie Przyjaciół Integracji oraz Urząd Miasta Krakowa.

W jury, w składzie: Pełnomocnik Prezydenta Miasta Krakowa ds. Osób Niepełnosprawnych, Główny Plastyk Miasta Krakowa, Główny Architekt Miasta Krakowa, Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego, Miejski Konserwator Zabytków, Przewodnicząca Powiatowej Społecznej Rady ds. Osób Niepełnosprawnych oraz Prezes Stowarzyszenia Przyjaciół Integracji, ocenia zgłoszone obiekty w następujących kategoriach: przestrzeń publiczna, obiekt zabytkowy, obiekt użyteczności publicznej i obiekt mieszkalny.

W 2008 roku, w drugiej edycji konkursu „Kraków bez barier” nagrody i wyróżnienia otrzymały następujące obiekty:

Nagrody w kategorii:

- „Przestrzeń publiczna”: Rondo Mogiłskie
- „Obiekt zabytkowy”: Benedyktynski Instytut Kultury
- „Obiekt użyteczności publicznej”: Wojewódzki Sąd Administracyjny.
- Niestety w II edycji nie przyznano nagrody w kategorii „obiekt mieszkalny”.
- Wyróżnienia:
- Basen Akademii Górniczo-Hutniczej,
- Hotel Express by Holiday INN

Barbara Archacka, Dyrektor Centrum Integracja w Krakowie, na zdjęciu również Bogdan Dąsał, Pełnomocnik Prezydenta Miasta Krakowa ds. Osób Niepełnosprawnych

- Muzeum Galicja
- Stowarzyszenie „Scena Moliere”
- Rondo Grzegórzeckie
- Kampus Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie.

W konkursie może wziąć udział każda osoba lub instytucja, która w wyznaczonym terminie prześle do Stowarzyszenia Przyjaciół Integracji zgłoszenie zawierające nazwę, adres, opis oraz fotografię obiektu lub przestrzeni publicznej. Zgłoszenie uwzględniające imię i nazwisko osoby zgłaszającej oraz telefon kontaktowy można składać osobiście lub przesłać na adres:

Centrum Integracja w Krakowie
Stowarzyszenie Przyjaciół Integracji
ul. Piłsudskiego 6 (w oficynie), 31-109 Kraków
z dopiskiem „Kraków bez barier”

Justyna Cuże